اگر کسی که از جلوی نمازگزار می گذرد، می دانست با این کار چقدر گنه کار می شود، چنانچه چهل- روز یا ماه یا سال- توقف می کرد، برایش بهتر از آن بود که از جلوی نمازگزار عبور کند.

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «لَوْ يَعْلَمُ المَارُّ بَيْنَ يَدَيِ المُصَلِّي مَاذَا عَلَيْهِ لَكَانَ أَنْ يَقِفَ أَرْبَعِينَ خَيْراً لَهُ مِنْ أَنْ يَمُرَّ بَيْنَ يَدَيْهِ»: «اگر کسی که از جلوی نمازگزار می گذرد، می دانست با این کار چقدر گنه کار می شود، چنانچه چهل- روز یا ماه یا سال- توقف می کرد، برایش بهتر از آن بود که از جلوی نمازگزار عبور کند».
ابو النضر می گوید: نمی دانم گفت: چهل روز یا ماه یا سال.
[صحیح است] [متفق علیه]

نمازگزار در پیشگاه پروردگارش به مناجات ایستاده و او را می خواند؛ چون کسی در این حالت از جلوی وی بگذرد، این مناجات را قطع نموده و عبادتش را دچار تشویش می کند؛ به همین دلیل این گناه بزرگی است که کسی با عبور از جلوی نمازِ نمازگزار سبب اخلال در نماز او گردد. شارع خبر می دهد که اگر چنین کسی گناه این کار خود را می دانست، ترجیح می داد مدت زمان طولانی توقف داشته باشد تا اینکه از جلوی نمازگزار عبور نماید؛ و از این کار حذر نموده و دوری می کرد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/3097